

РЕШЕНИЕ

№ 195

гр. ***, 21.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – *, IX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ** в публично заседание на двадесет и четвърти март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Борислава И. Якимова

при участието на секретаря ВАЛЯ Х. СТОЯНОВА
като разгледа докладваното от Борислава И. Якимова Административно наказателно дело № 20214430200482 по описа за 2021 година

Обжалвано е Наказателно постановление НП № 3к на *** 01 *** към ОДМВР -гр. ***, с което на И. Ц. Д. от ***, ЕГН *****, за на***шение на чл. 21 във вр.чл.211 от ЗОБВВПИ е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лв.

Недоволен от така наложеното административно наказание е останал жалбоподателят, който в срока по чл.59 от ЗАНН, чрез наказващия орган е подал жалба до Районен съд ***, с която моли съда да отмени наказателното постановление като незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.Б.,която иска от съда да постанови решение, с което да бъде отменено процесното наказателно постановление, като се излагат доводи за допуснати процесуални на***шения.

Съдът, като прецени събраните доказателства и провери изцяло законосъобразността на обжалваното НП, намери за установено следното:

Жалбата е с правно основание чл.59, ал.1 от ЗАНН, подадена в преклузивния срок по ал.2 от този текст, от легитимиран субект и при

наличие на правен интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна

Наказателното постановление било издадено на И. Ц. Д. за това, че на 26.02.2017г. на адрес гр. *** бул. „***се” *** ,получил от *** Д.а огнестрелни патрони 66 броя кал.9х19мм и не уведомил своевременно органите на МВР за предадените му боеприпаси. Посочено е също, че с това виновно е на***шил чл. 21 във вр. с чл. 211 ал.1 от ЗОБВВПИ.

В обжалваното наказателно постановление е посочено, че като е взето предвид, че РП - Постановление № В2677/2018 Д 1435/2018 от 28.09.2020 е съставен АКТ № Зк от 08.02.2021 год.

Според показанията на актосъставителя, той съставил акта по Постановлние на прокурора. Актосъставителя твърди още, че на процесната дата през 2017г. бил в жилището когато се открило късо огнестрелно оръжие, но за боеприпасите не бил присъствал. Свидетелят по акта М. също твърди, че НП било издадено въз основа на Постановлението на прокурора . И двамата твърдят, че според закона е следвало „незабавно“ боеприпасите да бъдат предадени на органите на МВР.

При тези фактически данни, според съда приобщените по делото писмени доказателства и свидетелските показания не установяват по несъмнен и безспорен начин наличието на виновно извършено от жалбоподателят на***шение, като ответникът не ангажира доказателства в подкрепа на установената в НП фактическа обстановка.

Въззивната инстанция намира,че НП по същество се явява необосновано, тъй като от събраните по делото доказателства не се установява по безспорен начин, че Д. е извършил на***шението по ЗОБВВПИ, за което е ангажирана административно-наказателната му отговорност по начина, описан в НП.

Актът за установяване на административно на***шение е официален документ, издаден от изрично посочени от закона длъжностни лица по установен ред и форма. Той е основният процесуален документ, който

очертава една необходима и незаменима фаза от развитието на административно наказателното производство. Самото съставяне на акта представлява единствено официална констатация за извършеното на***шение, за неговия автор и за доказателствата, които го установяват. Именно в това се изразява така наречената констативна функция на акта. Самият акт, обаче, не може да бъде доказателство в подкрепа на един или д***г извод.

Съгласно ППВС № 10/1973 г., което е задължително за съдилищата, "отразените в акта фактически констатации не се считат за установени до доказване на противното". Т. е. актът за установяване на на***шение няма обвързваща доказателствена сила. Административно наказващият орган следва в административно-наказателното производство пред съда да докаже по безспорен начин, с допустими от закона доказателства, че претендираното на***шение е извършено от посочения като на***шител и че същият го е извършил виновно. В случай, че административно наказващият орган не докаже твърдените от него факти по безспорен начин, то наказателното постановление ще бъде неправилно и ще следва да бъде отменено.

В случая както правилно изтъква адв.Б. не се установява кога са придобити боеприпасите и АНО не е събрал и представил доказателства за това. Напълно възможно е това да е станало както твърди жалбоподателя непосредствено преди извършеното претърсване в домът му.

Същественото в административно-наказателното производство е да се установи: има ли административно на***шение; извършено ли е то от лицето, посочено като на***шител; дали това лице го е извършило виновно (умишлено или по непредпазливост, тъй като съгласно чл. 7, ал. 2 ЗАНН, непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи). А за да бъде едно деяние административно на***шение, са необходими три предпоставки (съгласно чл. 6 ЗАНН): 1) това деяние да на***шава установения ред на държавно управление; 2) да е извършено виновно; 3) да е обявено за наказуемо с административно наказание. Липсата на която и да било от тези предпоставки означава липса на административно на***шение, което би довело до отмяна на издаденото НП, като неправилно.

Липсата на категорични доказателства, установяващи извършеното на***шение е едно от основанията за неговата отмяна.

От д***га страна чл. 21 от ЗОБВВПИ урежда разрешенията за производство на взривни вещества. Текста на Закона гласи: (1) Разрешенията за производство на взривни вещества, на оръжия, на боеприпаси и на пиротехнически изделия са безсрочни.(2) Удостоверенията за производство на взривни вещества, на оръжия, на боеприпаси и на пиротехнически изделия са валидни за срок 5 години.(3) Издадените разрешения и удостоверения за производство важат само за посочените в тях видове взривни вещества, пиротехнически изделия, оръжия и боеприпаси и могат да се използват само от лицата, на чието име са издадени.

Чл.211 ал.1 от ЗОБВВПИ пък урежда случаи на на***шения, различни от посоченото от АНО такова, а именно: „Който в случаите на чл. 68, ал. 7 и чл. 83, ал. 7 не предостави незабавно получените взривни вещества, пиротехнически изделия, огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях на компетентния орган за съхранение, се наказва с глоба в размер 1000 лв. и/или с имуществена санкция в размер 6000 лв.

Т.е. на***шението не покрива описаната материалноправна норма на чл. 21 от ЗОБВВПИ, нито е в съответствие с приложената санкционна разпоредба на чл. 211 ал.1 от ЗОБВВПИ. Това съставлява съществено процесуално на***шение, довело до ограничаване правото на защита на жалбоподателя да разбере за какво на***шение е санкциониран. Недопустимо е за изпълнителното деяние/на***шението да се разбира едва в хода на съдебното производство или да се гадае за на***шението и за волята на АНО.

Следователно НП следва да се отмени и като незаконосъобразно.

По отношение твърдените д***ги процесуални на***шения:

Цитирания в обжалваното наказателно постановление Акт № ЗК/08.02.2021 год. е издаден почти четири години, след датата на която се твърди, че е извършено на***шението 26.02.2017 год.

В този смисъл се твърди, че не е спазен срока по чл.34 от ЗАНН „...Не се

образува административно наказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на на***шението в продължение на три месеца от откриване на на***шителя или ако е изтекла една година от извършване на на***шението”.

Твърди се, че в обсъжданото НП са смесени двете законови възможности за издаване на НП, т.е. общият случай, при който това става след съставен акт за установено на***шение и при позоваване на изключението от това правило. Тези процедури, сочи процесуалният представител на жалбоподателя, са приложими в условието на алтернативност и прилагането им заедно, при издаване на едно наказателно постановление опорочава последното, тъй като противоречи на цитираните императивни норми на закона, съдържащи основни производствени правила.

Твърди се също, че е на***шено и правилото „non bis in idem”.

Съдът не споделя доводите, свързани с незаконосъобразно издаване на НП на база постановлението за прекратяване на ДП. В конкретния случай досъдебното производство е било водено конкретно срещу жалбоподателя, за абсолютно същото деяние (с всички съставомерни признаци от обективна и субективна страна), за каквито в последствие е било издадено и НП .

В чл.36, ал.1 от ЗАНН принципно е установено, че административно-наказателното производство се образува със съставяне на АУАН срещу определено лице. Изключение от правилото на ал.1 е уредено от хипотезата на чл.36, ал.2 от ЗАНН, съгласно която административнонаказателното производство може да се образува и без приложен АУАН, в случаите, когато по отношение на същото деяние е било образувано наказателно преследване, което обаче е прекратено от органите на съда или прокуратурата. Предпоставка за прилагането на чл.36 ал.2 от ЗАНН е наказателното производство да е било прекратено от съда или от прокуратурата и да е препратено на административнонаказващия орган. В този случай не се прилагат правилата на чл.37 и чл.40 - чл.46 от ЗАНН, като производството се развива в един стадий – този, установен в разпоредбите на чл.52 – чл.58 от ЗАНН. Воденото преди това наказателно производство е достатъчно за реализиране на административно наказателната отговорност, при условие че събраните в хода на разследването доказателства са годни да установят по безспорен начин извършеното на***шение /в т. см. е Тълкувателно Решение 46/79г. на ОСНК на ВС/. За надлежното образуване на административно

наказателно производство по реда на чл.36 ал.2 от ЗАНН е необходимо актът за прекратяване на досъдебното производство от прокурора, да съдържа посочване на лицето срещу което производството е водено и се прекратява, описание на обективните и субективните признаци на престъпното деяние, неговата правна квалификация, както и основанията за прекратяване на производството. Приложеното постановление на прокурор отговаря на горепосочените изисквания. Посочено е, че същото се е водило именно срещу жалбоподателя Д., посочени са всички признаци на вмененото на***шение (дата, място, изпълнително деяние, индивидуализация на боеприпасите и т.н), както и правната му квалификация. Всички това напълно съответства на изискванията на закона, поради което и правилно АНО е преценил, че може да издаде НП на база на прокурорското постановление.

Съдът намира, че в конкретния случай не е на***шено и правилото „non bis in idem”. Действително срещу жалбоподателя е водено производство за престъпление по чл. 339, ал.1 от НК, което обаче е прекратено с Постановление за прекратяване на досъдебно производство. След като производството е прекратено, то не се стига до едновременно ангажиране на наказателната и административнонаказателната отговорност на лицето, за едно и също деяние. Горното е в пълно съответствие с мотивите на цитираното Тълкувателно решение № 3/22.12.2015 г. на ВКС и с константната практика на касационната инстанция: Решение № 1135 от 21.06.2017 г. на АдмС - Бургас по к. а. н. д. № 1040/2017 г. Между д***гото в този смисъл са и последвалите промени в НПК, като с ДВ, бр. 63 от 2017г. е приета разпоредбата на чл. 243, ал.3 НПК, която предвижда, че когато прокурорът прекратява наказателното производство, поради това, че деянието съставлява административно на***шение , той изпраща материалите по компетентност на съответния административнонаказващ орган – т.е. в конкретния случай действията на РП -*** и на АНО са правилни и почиват на точното приложение на закона и константната съдебна практика. Когато деянието засяга един и същи кръг обществени отношения, правилното и точно прилагане на закона предпоставя реализация на отговорност или за административно на***шение, или за престъпление, но не и за двете едновременно, като административно-наказателната отговорност следва да се ангажира, само ако деянието не представлява престъпление. Това положение

изключва и опасността от на***шение на правилото non bis in idem по чл.4, §1 от Протокол № 7 поради отсъствието на дублиращи се процеси.

В мотивите на тълкувателния акт е посочено, че след като в разглежданата хипотеза отговорността на дееца не може да бъде ангажирана в две отделни процедури, нито пък той може да бъде наказан с две отделни наказания – административно и по НК, а актуалната законодателна уредба не допуска възможност за съвместно разглеждане на престъплението и административното на***шение в едно единно производство, при конкуренция на двата вида отговорности, деецът следва да понесе само едната – за правона***шението(административно на***шение или престъпление), за което съответното производство е приключило първо по време с влязъл в сила акт.

От тези решаващи мотиви ясна е волята на тълкувателния акт, че все пак спрямо дееца следва да се реализира/законосъобразно разбира се/ поне единият вид юридическа отговорност. А какво би се получило в конкретния казус, ако се сподели тезата, изложена в жалбата- избягване и на двете отговорности.

Или необходимо е да се отбележи, че в случая с прекратяването на наказателното производство от прокурора/чийто акт очевидно не се ползва и със сила на присъдено нещо/, всъщност не се реализира наказателната отговорност.

В тази връзка и от гледна точка на чл. 4 от Протокол № 7 следва да се прецени дали конкретните национални мерки водят по същество или като резултат до двойна наказуемост на лицето или съставляват единна цялостна система, която позволява различни аспекти на на***шението да се разглеждат по предвидим и пропорционален начин, „формирайки едно цяло, така че засегнатото лице да не бъде подложено на несправедливо отношение”.

Именно в случая, според настоящия състав, не е налице основание да се приеме, че приключилото с акта на прокурора производство представлява основание, на което и по арг. от ТР №3/2015г. на ОСНК на ВКС на РБ, да се изключи ангажиране последващо на административнонаказателната отго-

вор□ност за същото правона***шение.

В този ред на мисли жалбоподателя не е нито осъдено, нито оправдано, а и въобще наказано по НК лице.

Затова Съдът не се споделя тези доводи на адв.Б..

Поради изтъкнатите съществени процесуални на***шения и поради това, че от събраните по делото писмени и гласни доказателства не се установява извършване на визираното на***шение, то НП следва да се отмени като неправилно и незаконосъобразно.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 3к на *** 01 *** към ОДМВР -гр. ***, с което на И. Ц. Д. от ***, ЕГН *****, за на***шение на чл. 21 във вр.чл.211 от ЗОБВВПИ е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лв. като НЕПРАВИЛНО и НЕЗОКОНОСЪОБРАЗНО.

Решението може да се обжалва пред Административен съд – гр. *** в 14 дневен срок от получаване на съобщението за постановяването му до страните.

Съдия при Районен съд – ***: _____